

Правятъ также и много човали за титюнь, филдишевы гребеніе, кехлибаревы мамета, всякаквы чибуци и маркучи. Тѣя майсторіи залавятъ голѣмъ брой работници. Тѣи употрѣбавать черешевы или ясминевы прѣчки, за да правятъ чибуци. По градищата на Босфоръ има голѣмы градины, дѣто нагледвать съ грыжа дървіеты, които пушатъ тѣя чибуци, на които мамеята сѣ обкованы чясто съ безцѣны каманіе и струвать нѣкой пѣтъ твърдѣ голѣмы количества.

Способность-та и похватность-та на Турцити не щѣтъ рѣчь; обаче тѣхныты клоненія къмъ недвиженіето, различителенъ характеръ на мюсулманети, трѣбвать най-послѣ, въ занаятити както и въ все, что ся относя къмъ политическый и общинскый животъ, да докара майсторскѣтъ имъ должнѣсть. Днесъ, повѣчето рѣкодѣліята на Турція сѣ на своето испадваніе; при това тѣхныты произведенія бѣхѣ скѣпы; на мѣсто тѣхъ нынѣ дохождатъ платовети отъ Европа, что уподобавать тѣхныты цвѣтове и тѣхныты шярове и ся продавать ефтино, нѣчто, което не могатъ да постигнать мѣстнити фабриканти.

Търговія на Турція.—Внасянія и изнасянія. Вънкашната търговія на Турція, както оназь на вситы мѣста, что производать испрѣвныты вещества и които иматъ малко рѣкодѣлія, много е по-голѣма отъ колкото вътрѣшната ѣ търговія. При това чловѣкъ може нарече вънкашна търговія онѣзь, която бива между различныты чясти на имперіята, че става по море, както между Цареградъ, островити по Архыпелагъ, Смирна, Сирія, Египетъ.

Повѣчето отъ европейскыты силы иматъ, прѣди нѣколко вѣка, търговескы сношенія съ Турція. Обаче Франца е была главатаръ на това голѣмо движеніе, което закачва отъ XVI^в вѣкъ. Много врѣмя стоя что, подъ французскый прѣпорецъ само, другыти народи можаха да плавать по вътрѣшныты морета на Турція и да търгувать съ тая имперія. Много врѣмя най-послѣ Французити имаха най-голѣмѣтъ търговія съ имперія Отоманска; сукната бѣха основата на сношеніята, най-паче въ Сирія и Палестына, дѣто французскыты торговескы и вѣроисповѣдны грыжи бѣха толкосъ голѣмы. Морепасъ въ настаняваніята, които е написалъ за французскыты консули въ Ливанъ, по врѣмято на малкото си прѣминуваніе въ чюждестраныты дѣла, доказва да зависи всичкото първенство на търговіята отъ Франца въ Истокъ отъ нейната търговія съ сукна. Има много время, что Французити опираха за тая вейка търгованіе едно противодѣйствіе, чясто благополучно, на Белгія, на Инглитера май и на Австрія, а сега французската търговія въ Истокъ не е вѣке отъ прѣвъ рядъ; обаче това ся тегли отъ другы причины, а нѣ отъ онызь, что прѣдвиждаше единъ министръ повѣче остроуменъ отъ колкото хытаръ. Чтото и да бѣде, нынѣ Инглитера задържа прѣвъ